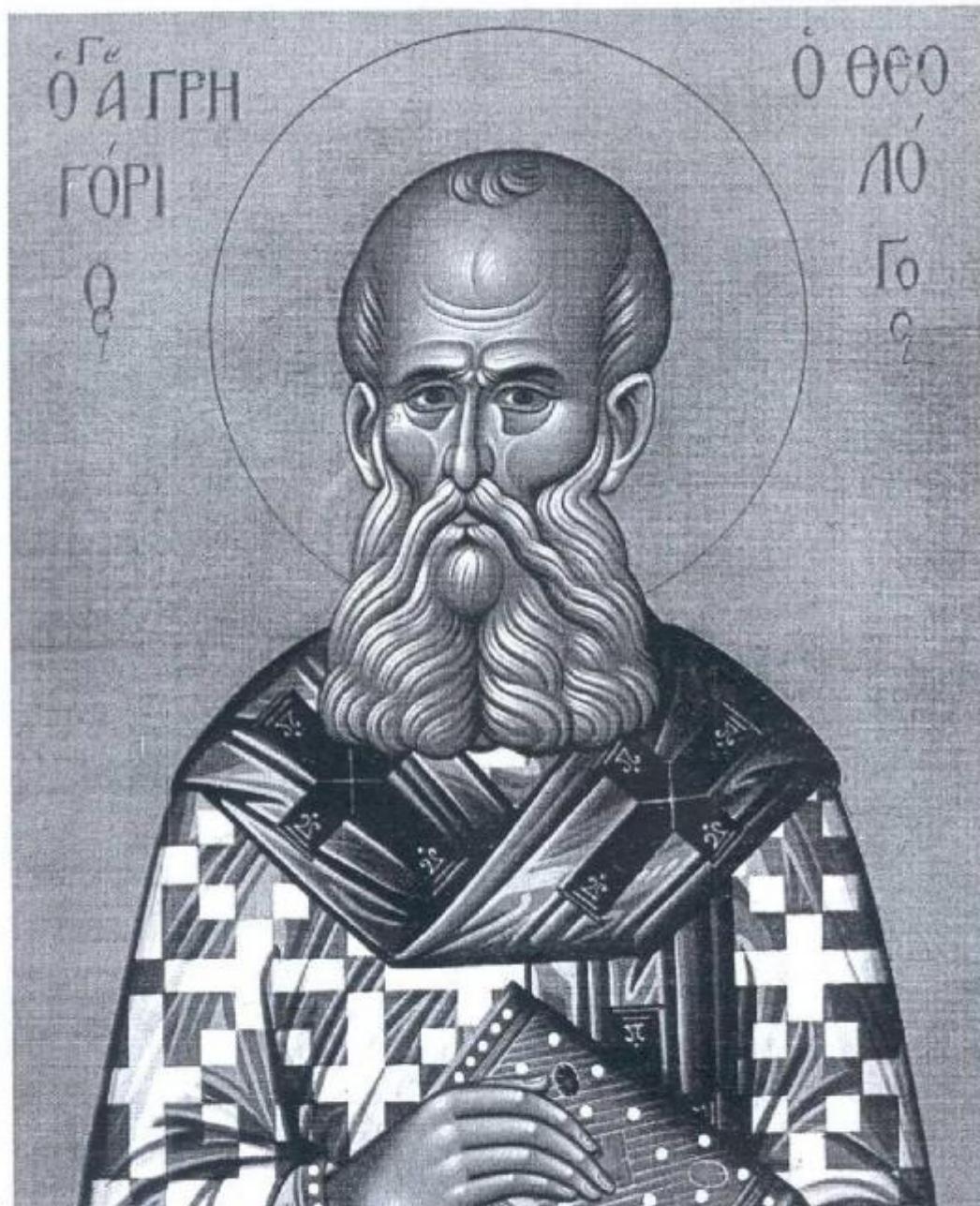

16 Φεβρουαρίου 2016

Η Θεία Λειτουργία του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου

/ [Αρχεία PDF](#)

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

——

Ἡ θεία λειτουργία

Τῇ ἐν αγίοις πατρός ἡμῶν Γρηγορίου
τῷ οστεόργον

— — — — —

Η
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΥΧΗ ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ, ἵν αναγιγνώσκει ὁ Ἱερεύς:

Ο ἐπισκεψάμενος ἡμᾶς ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν παρρησίαν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, παραστῆναι τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, καὶ προσφέρειν σοι τὴν φοβεράν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν, ὑπέρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ σου ἀγνοημάτων, εἰς ἄνεσιν καὶ ἀνάπαυσιν τῶν προκοιμηθέντων πατέρων ἡμῶν καὶ ἀδελφῶν, καὶ στηριγμόν παντός τοῦ λαοῦ σου, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τὸν ἀχρεῖον δοῦλον σου, καὶ ἔξαλειψόν μου τά παραπτώματα διά τὴν σήν εὐσπλαχνίαν· καὶ καθάρισόν μου τά χείλη καὶ τὴν καρδίαν ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός τε καὶ πνεύματος· καὶ ἀπόστησον ἡπερ ἐμοῦ πάντα λογισμόν αἰσχρόν τε καὶ ἀσύνετον· καὶ ἰκάνωσόν με, τῇ δυνάμει τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος, εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην· καὶ πρόσδεξαι με διά τὴν σήν ἀγαθότητα, προσεγγίζοντα τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ εὐδόκησον Κύριε,

δεκτά γενέσθαι τά προσαγόμενά σοι δῶρα ταῦτα, διά τῶν ἡμετέρων χειρῶν, συγκαταβαίνων ταῖς ἐμαῖς ἀσθενείαις· καὶ μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου σου μηδέ βδελύξῃ τὴν ἐμήν ἀναξιότητα, ἀλλ᾽ ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, καὶ κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου παρένεγκε τά ἀνομήματά μου, ἵνα ἀκατακρίτως προσελθών κατενώπιον τῆς δόξης σου, καταξιωθῶ τῆς σκέπης σου, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τοῦ παναγίου σου Πνεύματος· καὶ μή ὡς δοῦλος ἀμαρτίας, ἀποδόκιμος γένωμαι, ἀλλ᾽ ὡς δοῦλος σός εὗρω χάριν καὶ ἔλεος καὶ ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, ἐν τῷ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. Ναί, Δέσποτα παντοκράτορ, παντοδύναμε Κύριε, εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου· Σύ γάρ εἰ δ τά πάντα ἐνεργῶν ἐν πᾶσι· καὶ τὴν παρά σοῦ πάντες ἐπιζητοῦμεν ἐπί πᾶσι βοήθειάν τε καὶ ἀντίληψιν.

Ο τι φιλάνθρωπος εἰ, καὶ δεδοξασμένος ὑπάρχεις, Ἰησοῦ

τιμήν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωαρχικῷ καὶ όμουσίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἄει καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετά τὴν Εὐχήν, δὲ Ἀναγνώστης ἀναγιγνώσκει τὸ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀνάγνωσμα καὶ εἴτα τόν Ἀπόστολον. Ο δέ Διάκονος τό Εὐαγγέλιον. Μετά τὰ ἀναγνώσματα λαμβάνει χώραν τό θεῖον Κήρυγμα.

Ἀκολούθως δὲ Λαός ψάλλει τόν Χερουβικόν ὅμνον:

Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία, καὶ στήτω μετά φόβου καὶ τρόμου, καὶ μηδέν γῆινον ἐν ἑαυτῇ λογιζέσθω· δὲ γάρ Βασιλεύς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, Χριστός δὲ Θεός ἡμῶν προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγοῦνται δέ τούτου οἱ χοροί τῶν ἀγγέλων μετά πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας.

Τά πολυόμματα Χερουβίμ καὶ τά ἔξαπτέρυγα Σεραφίμ, τάς ὁψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τόν ὅμνον· Ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα· ἀλληλούϊα.

Καθ' ὃν χρόνον ψάλλεται ὁ Χερουβικός ὅμνος, δέ Ἱερεύς ἀναγιγνώσκει τήν ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ:

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι η̄ προσεγγίζειν η̄ λειτουργεῖν σοι Βασιλεῦ τῆς δόξης· τό γάρ διακονεῖν σοι μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διά τήν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλανθρωπίαν ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἀνθρωπος, καὶ Ἀρχιερεύς ἡμῶν ἔχρημάτισας, καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τήν ιερουργίαν παρέδωκας ήμīν, ως Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σύ γάρ μόνος, Κύριε οὐ Θεός ἡμῶν,

δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, δέ πι θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχούμενος, δέ τῶν Σεραφίμ Κύριος, καὶ Βασιλεύς τοῦ Ἰσραὴλ, δέ μόνος "Ἄγιος καὶ ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενος. Σέ τοίνυν δυσωπῶ τόν μόνον ἀγαθόν καὶ εὐήκοον· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τόν ἀμαρτωλόν καὶ ἀχρεῖον δούλον σου, καὶ καθάρισόν μου τήν ψυχήν καὶ τήν καρδίαν ἀπό συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ίκάνωσόν με, τή δυνάμει τοῦ Ἀγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τήν τῆς ιερατείας χάριν, παραστῆναι τή ἀγίᾳ σου ταύτῃ Τραπέζῃ, καὶ ιερουργῆσαι τό ἄγιον καὶ ἀχραντόν σου Σῶμα καὶ τό τίμιον Αἷμα. Σοὶ γάρ προσέρχομαι κλίνας τόν ἐμαυτοῦ αὐχένα καὶ δέομαι σου. Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδέ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναι σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τά Δῶρα ταῦτα.

εις το ειναι λαμπαγμων τον ανθρωπον, και οεμενος αυτον εν παραδεισω τρυφης. Ἀπάτη δέ τοῦ ἔχθρου, και παρακοῆ τῆς σῆς ἐντολῆς παραπεσόντα, ἀνακαινίσαι βουλόμενος, και πρός τό ἀρχαῖον ἀναγαγεῖν ἀξίωμα, οὐκ ἀγγέλοις, οὐκ ἀρχαγγέλοις, οὐ πατριάρχαις, οὐ προφήταις, τήν ἡμῶν ἐνεχείρησας σωτηρίαν ἀλλ' αὐτός ἀτρέπτως σάρξ γενόμενος, και ἐνανθρωπήσας, κατά πάντα ώμοιώθης ἡμῖν, ἐκτός μόνης τῆς ἀμαρτίας· μεσίτης ἡμῶν γενόμενος και τοῦ Πατρός, και τό μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ, και τήν χρονίαν ἔχθραν καθελών, τά ἐπίγεια τοῖς ἐπουρανίοις συνῆψας και ἀμφότερα εἰς ἐν συνήγαγες και τήν ἐνσαρκὸν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν. Και μέλλων σωματικῶς ἐλαύνειν εἰς τούς οὐρανούς, θεῖκῶς τά πάντα πληρῶν, τοῖς ἀγίοις σου μαθηταῖς, και ἀποστόλοις σου ἔλεγες· Εἰ ρήνην ἀφίημι ύμιν εἰ ρήνην τήν ἐμήν διδωμι ύμιν. Ταύτην και νῦν τήν εἰρήνην ἡμῖν δώρησαι, Δέσποτα, παντός ἀποκάθαρον μολύσματος, παντός δόλου και πάσης κακίας, και πανουργίας, και τῆς θανατηφόρου μνησικακίας, και καταξίωσον ἡμᾶς ἀσπάσασθαι ἐν φιλήματι ἀγίῳ, εἰς τό μετασχεῖν ἀκατακρίτως τῆς ἀθανάτου και ἐπουρανίου σου δωρεᾶς χάριτι τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, και ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Σύ γάρ εἰ ὁ χορηγός και δοτήρ πάντων τῶν ἀγαθῶν, και σοὶ τήν δόξαν, τήν ἀΐδιον δοξολογίαν ἀναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, και τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Οἱ συλλειτουργοὶ ἀνταλλάσσουσι τόν ἀσπασμόν τῆς εἰρήνης και ἀκολούθως δύο ἔξ αυτῶν προσφέρουσι πρός ἀσπασμόν τοῖς πιστοῖς τό Ιερόν Εὐαγγέλιον, τό ὅποιον προτηγουμένως ἀσπάζεται ὁ πρῶτος τῇ τάξει τῶν συλλειτουργῶν.

Ο Διάκονος:

11

Αγαπήσωμεν ἀλλήλους.

Ο Λαός:

Αγαπήσω σε, Κύριε, ή ἴσχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου και ρύστης μου.

Ο Διάκονος:

Τάς θύρας τάς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ο Αναγνώστης: ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ο Διάκονος:

¶

Ο Ιερεύς:

Ο ων Θεέ, Κύριε ἀληθινέ, ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· ὁ τοῦ Πατρός ἡμῖν ὑποδείξας τὸ φέγγος· ὁ τοῦ ἀγίου Πνεύματος τὴν ἀληθῆ γνῶσιν ἡμῖν χαρισάμενος· ὁ τὸ μέγα τοῦτο τῆς ζωῆς ἀναδείξας μυστήριον· ὁ τὴν τῶν ἀσωμάτων τοῖς ἀνθρώποις χοροστασίαν πηξάμενος· ὁ τὴν τῶν Σεραφίμ τοῖς ἐπὶ γῆς παραδούς ὑμνῳδίαν, δέξαι μετά τῶν ἀοράτων καὶ τὴν ἡμετέραν φωνὴν. Σύναψον ἡμᾶς ταῖς ἐπουρανίαις δυνάμεσι· εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτῶν, πᾶσαν ἄτοπον ἔννοιαν περιστείλαντες, βοήσωμεν ὥσπερ ἐκεῖναι, ταῖς ἀσιγήτοις ἀνακράζοντες φωναῖς, ἀκαταπάύστοις στόμασι τὸ σόν μεγαλεῖον ὑμνήσωμεν.

Ο Διάκονος:

Eiς ἀνατολάς βλέπετε.

Ο Ιερεύς:

Σοὶ γάρ παρειστήκει κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ· καὶ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ πτέρυξι κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυτῶν· ταῖς δέ δυσὶ τοὺς πόδας ἑαυτῶν· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ πετόμενα, καὶ ἐκέκραγεν ἔτερον πρός ἔτερον.

Tόν ἐπινίκιον ὑμνον τῶν σωτηριῶν ἡμῶν, μετά φωνῆς ἐνδόξου, λαμπρὰ τῇ φωνῇ ὑμνολογοῦντα, ἄδοντα, βιῶντα, δοξολογοῦντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ο Διάκονος:

Pρόσχωμεν.

Ο Λαός:

Aγιος, "Αγιος, "Αγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ωσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὡσαννά ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ο Ιερεύς:

Aγιος, ἄγιος, ἅγιος εἰ, Κύριε, καὶ πανάγιος. Εξαίρετόν σου τῆς οὐσίας τὸ φέγγος· ἀφραστός σου τῆς σοφίας ἡ δύναμις. Οὐδεὶς λόγος ἐκμετρήσει τῆς σῆς Φιλανθρωπίας τό πέλαγος. Εποίησάς με ἄνθρωπον ὡς φιλάνθρωπος, οὐκ αὐτός τῆς ἐμῆς ἐπιδεής δουλείας, ἐγώ δέ μᾶλλον τῆς σῆς χρήζων δεσποτείας, οὐκ ὄντα με, δι' εὐσπλαχνίαν παρήγανες οὐρανόν μοι πρός ὄροφον ἐστησας· γῆν μοι πρός

ερχοσσατηρινας και τοπρους, και αποδοντατεκασιφ
κατα τα έργα αυτοῦ.

Ο Λαός:

Κατά το ἔλεός σου Κύριε.

Ο Ιερεύς:

Ταύτης μου τῆς ἐλευθερίας προσφέρω σοι τά σύμβολα,
τοῖς ρήμασί σου ἐπιγράφω τά πράγματα. Σύ μοι τὴν
μυστικήν ταύτην παρέδωκας τῆς σῆς σαρκός. ἐν ἄρτῳ καὶ
οἴνῳ, τὴν μέθεξιν.

Ο Λαός:

Πιστεύομεν.

Ο Ιερεύς:

Τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδου αὐτός σεαυτόν, τῇ σεαυτοῦ ἐ-
ξουσίᾳ.

Ο Λαός:

Πιστεύομεν.

Ο Ιερεύς:

Λαβών ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμή-
τοις σου χερσίν, ἔνευσας ἄνω πρός ἴδιόν σου Πατέρα
Θεόν ἡμῶν καὶ Θεόν τῶν δλων· η ὑ χ α ρ i σ t η σ a c s , η ὑ -
λ ὄ γ η σ a c s , η γ i a s a c s , ἔκλασας, μετέδωκας τοῖς ἀγίοις
σου μαθηταῖς, καὶ ἀποστόλοις σου, εἰπας·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἔστι τό Σῶμα,
τό ὑπέρ ὑμῶν καὶ πολλῶν κλώμενον,
καὶ διαδιδόμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν·
τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμήν ἀνάμνησιν.

Ἄμην.

Ωσαύτως μετά τό δειπνῆσαι, λαβών ποτήριον, καὶ ἐκέ-
ρασας αὐτό ἐκ γεννήματος ἀμπέλου καὶ ἐξ ὕδατος, η ὑ -
χ α ρ i σ t η σ a c s , η ὑ λ ὄ γ η σ a c s , η γ i a s a c s , μετέ-
δωκας τοῖς ἀγίοις σου μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις σου, είπας·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό μού ἔστι
τό Αἷμα, τό τῆς καινῆς Διαθήκης, τό
ὑπέρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς
ἄφεσιν ἀμαρτιῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν

Κγένηται εἰς ἄγιον Σῶμά σου, τοῦ Κυρίου δέ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ παμβασιλέως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλάμβανουσιν.

Ο Λαός:

Aμήν.

Ο Ιερεύς:

Tό δέ ποτήριον τοῦτο, τό τίμιόν σου
Aἷμα τό τῆς καινῆς Διαθήκης σου τοῦ Κυρίου δέ καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, καὶ παμβασιλέως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοῖς ἐξ αὐτοῦ μεταλάμβανουσιν.

Ο Λαός:

Aμήν.

Ο Διάκονος: Τάς δεήσεις.

Sὲ δυσωποῦμεν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Tῆς Ἔκκλησίας σου, Κύριε, τὴν κρηπίδα κατάπηξον.

Tῆς ἀγάπης ἡμῖν τὴν ὁμόνοιαν ριζωσον.

Tῆς πίστεως τὴν ἀλήθειαν αὔξησον.

Tῆς σῆς εὐσεβείας ἡμῖν τὴν ὁδὸν εὐθυτόμησον.

Tούς ποιμένας ὀχύρωσον.

Tούς ποιμενομένους ἀσφάλισαι.

Δός τῷ κλήρῳ τὴν εὐκοσμίαν.

Tοῖς μοναχοῖς τὴν ἐγκράτειαν.

Tοῖς ἐν παρθενίᾳ τό σωφρονεῖν.

Tοῖς ἐν σεμνῷ γάμῳ τὴν εὐζωΐαν.

Tοῖς ἐν μετανοίᾳ τό ἔλεος.

Tοῖς πλουτοῦσι τὴν ἀγαθότητα.

Τότε κλίνει ὁ τελετουργός τὴν ἑαυτοῦ κεφαλήν λέγων
καθ' ἑαυτόν ἐν ἑαυτῷ.

Ο Ιερεύς:

Mνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου
ψυχῆς, ταπεινώσεώς μου, καὶ συγχώρησόν μοι πάντα
τὰ ἐμά πλημμελήματα, καὶ ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἀμαρτία,
περίσσευσόν σου τὴν χάριν.

Ὑψώσει τὴν κεφαλήν καὶ ἐκφωνήσει.

O γάρ λαός σου, καὶ ἡ Ἐκκλησία σου ἰκετεύει σε, καὶ διά
σου καὶ σύν σοι τὸν Πατέρα λέγουσα:

Ο Λαός:

Eλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν.
(Τρις)

Ο Ιερεύς:

Eλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν.
(Τρις)

Ο Λαός:

Kύριε ἐλέησον.
(Τρις)

Ο Ιερεύς:

Mνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἄέρος καὶ τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
Μνήσθητι, Κύριε, τῆς συμμέτρου ἀναβάσεως τῶν πο-
ταμίων ὑδάτων.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ὑετῶν καὶ τῶν σπορίμων τῆς
γῆς.

Εὑφράνον πάλιν καὶ ἀνακαίνισον τό πρόσωπον τῆς
γῆς.

Τούς αὐλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τά γεννήματα
αὐτῆς, παράστησον ἡμῖν αὐτά εἰς σπέρμα καὶ εἰς θερισμόν,
καὶ νῦν εὐλογῶν εὐλόγησον τὴν ζωὴν ἡμῶν οἰκονόμησον.

Εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἑνιαυτοῦ τῆς χρηστό-
τητός σου, διά τούς πτωχούς τοῦ λαοῦ σου, διά τὴν χήραν,
καὶ τόν ὁρφανόν, διά τόν ξένον καὶ τόν προσήλυτον, καὶ δι'
ἡμᾶς πάντας τούς ἐλπίζοντας ἐπί σέ, καὶ ἐπικαλουμένους
τό δνομά σου τό ἄγιον. Οἱ γάρ ὄφθαλμοί πάντων εἰς σέ
ἐλπίζουσι, καὶ σύ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.
Ποίησον μεθ' ἡμῶν κατά τὴν ἀγαθότητά σου, ὁ διδοὺς
τροφήν πᾶσι σαρκί. Πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τάς
καρδίας ἡμῶν, ἵνα ἐν πᾶσι, πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔ-

Ο Λαός:

Kύριε ἐλέησον.

Ο Ιερεύς:

Mυνήσθητι, Κύριε, τῶν προλαβόντων δσίων Πατέρων
ἡμῶν ὀρθοδόξων Ἐπισκόπων, καὶ πάντων τῶν ἀπ'
αιῶνδες σοι εὐαρεστησάντων ἀγίων Πατέρων, Πατριαρχῶν,
Ἀποστόλων, Προφητῶν, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρ-
τύρων, Ὀμολογητῶν καὶ παντός πνεύματος δικαίου, ἐν
πίστει Χριστοῦ τετελειωμένου.

Ο Ιερεύς:

Eξαιρέτως τῆς Παναγίας, ὑπερενδόξου ἀχράντου, ὑπερ-
ευλογημένης, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας.

Ο Λαός:

Hεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος
μετά σοῦ εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ
καρπός τῆς κοιλίας σου· ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Ο Ιερεύς:

Tοῦ ἀγίου, ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου, Βαπτιστοῦ
καὶ μάρτυρος Ἰωάννου (τοῦ ἀγίου Στεφάνου τοῦ πρω-
τοδιακόνου καὶ πρωτομάρτυρος· τοῦ ἀγίου καὶ μακαρίου
Πατρός ἡμῶν Μάρκου, τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ·
καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου) καὶ ὡν ἐν τῇ
σήμερον ἡμέρᾳ τήν ὑπόμνησιν ποιούμεθα, καὶ παντός

χοροῦ τῶν ἀγίων σου, ὡν ταῖς εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις, καὶ
ἡμᾶς ἐλέησον, καὶ σψον διά τὸ δνομά σου τό ἄγιον τό
ἐπικληθέν ἐφ' ἡμᾶς.

Ο Διάκονος: ΤΑ ΔΙΠΤΥΧΑ

Ο Ιερεύς:

Mνήσθητι, Κύριε, τῶν προκεκοιμημένων ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ
πίστει πατέρων ἡμῶν καὶ ἀδελφῶν, καὶ ἀνάπαυσον τάς
ψυχάς αὐτῶν μετά δσίων καὶ δικαίων. Ἐκθρεψον, σύναξον
εἰς τόπον χλόης, ἐπὶ ὅντας ἀναπαύσεως, ἐν παραδείσῳ
τρυφῆς, καὶ μετά τούτων, ὡν εἴπομεν τά δνόματα αὐτῶν.

Mνήσθητι, Κύριε, ὡν ἐμνήσθημεν, καὶ ὡν οὐκ ἐμνή-
σθημεν πιστῶν καὶ ὀρθοδόξων μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν σὺν

Ο Ιερεύς:

Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Λαός:

Καί τῷ πνεύματι σου.

Ο Ιερεύς ἀναγιγνώσκει τήν ΕΥΧΗΝ ΤΗΣ ΚΛΑΣΕΩΣ.

Ἐύλογητός εἰ, Χριστέ ὁ Θεός, δὲ παντοκράτωρ, ὁ λυτρωτής τῆς ἑαυτοῦ Ἔκκλησίας· ὡς Λόγε, ὃν προνοοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀνθρωπε, ὃν προθεωροῦσιν αὐτόν. Ο διά τῆς ἀκαταλήπτου αὐτοῦ σαρκώσεως, ἐτοιμάσας ἡμῖν ἄρτον ἐπουράνιον, τοῦτο τὸ σῶμά σου, ὃν ἔθου ἔν μυστήριον καὶ πανάγιον ἐν τοῖς ἅπασιν. Ἐκέρασας ἡμῖν ποτήριον ἐξ ἀμπέλου ἀληθείας, ἐκ θείας καὶ ἀχράντου σου πλευρᾶς. Ο καὶ μετά τό δεδωκέναι τό πνεῦμα ἐκχέων ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ, οἵς ἀγιασμός τῷ κόσμῳ παντὶ. Κτῆσαι ἡμᾶς, ἀγαθέ Κύριε, τούς ἀναξίους δούλους σου· ποίησον ἡμᾶς λαόν περιούσιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἄγιον. Ἀγίασον καὶ ἡμᾶς, ὁ Θεός, ὡσπερ ἡγίασας τά προκείμενα καὶ ἄγια δῶρα ταῦτα, καὶ ἐποίησας αὐτά ἀόρατα ἐκ τῶν δρατῶν, μυστήρια ών προνοοῦσιν, αὐτά σοι, Κύριε ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Σύ οὖν, Κύριε, διά τῆς πολλῆς σου εὐσπλαχνίας κατηξίωσας ἡμᾶς διά τοῦ βαπτίσματος γενέσθαι εἰς νίούς καὶ κληρονόμους. Ἐδίδαξας ἡμᾶς τόν τύπον τῆς προσευχῆς ὃς ἔστιν ἐμμυστήριος, τοῦ προσεύχεσθαι ἐν αὐτῇ τόν ἄχραντόν σου Πατέρᾳ. Σύ οὖν καὶ νῦν, δέσποτα Κύριε, καταξίωσον ἡμᾶς ἐν ἀγιασμένῃ συνειδήσει, καὶ λογισμῷ ἀγαθῷ ὃν πρέπει τελείοις καὶ ἐν θερμῷ πόθῳ καὶ παρρησίᾳ ἀγαθῇ τολμῷ ἐπικαλεῖσθαι τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς

Ο Λαός: ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τό θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον
δός ἡμῖν σήμερον·
καὶ ἀφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ο Ιερεύς:

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, και ἀπό θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, και ἐλθὲ εἰς τὸ ἅγιάσαι ἡμᾶς τούς ἐπικλίνοντάς σοι, δ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, και ὥδε ἡμῖν ἀράτως συνών. Καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου και τοῦ τιμίου Αἵματος, και δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ο Διάκονος:

Πρόσχωμεν Θεῷ μετά φόβου.

Ο Ιερεὺς:

Eιρήνη πᾶσι.

Ο Λαός:

Kαὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο Ιερεὺς ἀναγιγνώσκει τὴν ΕΥΧΗΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

O ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἱρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· τό πανάσπιλον αὐτοῦ αἷμα διαχύσας ἐπὶ τὴν τοῦ κόσμου ζωήν, και εἰς λύτρον και ἀντάλλαγμα πάντων, ἔαυτόν παρέδωκας, ἐκ θανάτου λυτρωσάμενος,,ἐν φι κατειχόμεθα, πεπραμένοι ὑπό τὴν ἀμαρτίαν. Ο τῶν φιβουμένων αὐτὸν ποιῶν τό θέλημα, και τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούων, και σώζων αὐτούς. Ο τοῦ δικαίου Ιώβ εἰσακούσας ἀνιστάμενος τό πρωΐ και ὑπέρ παιδίων φίλτρων θυσίας προσαγαγών και εἰπών, μήπως ἐνενόησαν υἱοί μου πονηρά ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἔναντι Θεοῦ. Και ἐμοῦ τοῦ ἐλεεινοῦ και ἀμαρτωλοῦ, και ἀχρείου σου δούλου εἰσάκουσον, ἵκετεύοντος ὑπέρ τῶν σῶν οἰκετῶν, πατέρων μου και ἀδελφῶν, και ὑ-

πέρ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος. Εύμενεὶ προσώπῳ και γαληνῷ ὅμματι, ἐπιδε ἐφ' ἡμᾶς ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ και πάρες οὖν ἡμῖν πᾶσαν ἀθετηρίαν, και πᾶσαν παράβασιν, και παρακοήν νόμου και τῶν σῶν ἐντολῶν· ἔτι δέ και πᾶσαν συνείδησιν, και πᾶσαν ἐνθύμησιν, και πάσαις πράξεσι, και πάσαις κινήσεσι γεγωνυίαις ἐν ἑαυτοῖς, ἡμερικῶς τε και νυχτερικῶς ἐπιδῆσαι και κατακρατῆσαι κατά τῆς ψυχῆς. Και ἀθώωσον αὐτούς ἀπό πάσης συνειδήσεως πονηρῶν, και πάσης ἀκάρπου πράξεως, και παντός λογισμοῦ πεπυρωμένου, ἢ ἐστίν βέβηλα παρά τὴν ψυχῆς καθαρότητα. Χάρισαι αὐτῶν τὴν τῶν ἀμαρτιῶν ἐπίγνωσιν, και τελείως ἀπέχεσθαι ἀπ' αὐτῶν. Δώρησαι αὐτοῖς μετανοίας ἀγνότητα, και τὴν εἰς σέ ἐπιστροφήν σύ γάρ, Δέσποτα Κύριε, ἐπτώχευσας ἐκουσίως ἐν τῷ σέ σαρκωθῆναι, διά τὴν τοῦ γένους ἡμῶν σωτηρίαν και διέρρηξας τό καθ' ἡμῶν χειρόγραφον, διά τὴν ἐπί τοῦ σταυροῦ τῶν θείων σου παλαμῶν ἐφάπλωσιν. Φείσαι πάντων, Δέσποτα τιλόμωνγε, ὅτι τά σύμπαντα δοῦλα σά, και παρά σοῦ

Ο Ιερεύς:

Σῶμα ἄγιον καὶ αἷμα τίμιον, ἀληθινόν, Ἰησοῦ Χριστοῦ,
Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Ο Λαός:

Aμήν.

Ο Ιερεύς:

Σῶμα καὶ αἷμα Ἐμμανουὴλ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦτο ἐστίν
ἀληθῶς. Ἀμήν.

Ο Λαός:

Aμήν.

Ο Ιερεύς:

Pιστεύω, πιστεύω, πιστεύω καὶ ὁμολογῶ ἔως ἐσχάτης
ἀναπνοῆς, ὅτι αὕτη ἐστίν ἡ σάρξ ἡ ζωοποιός, ἡν
ἔλαβες, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐκ τῆς ἀγίας δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ ἐποίησας αὐτήν
μίαν σύν τῇ θεότητί σου, μή ἐν μίξει, μηδὲ ἐν φυρμῷ, μηδέ
ἐν ἀλλοιώσει· καὶ ἐμαρτύρησας ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
τὴν καλήν ὁμολογίαν, καὶ παρέδωκας αὐτήν ὑπέρ ἡμῶν
πάντων, αἵρων ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ σταυροῦ τοῦ ἀγίου, ἐν τῷ
θελήματί σου.

Ἀληθῶς πιστεύω, ὅτι θεότης σου οὐδέ^ν μηδέποτε χω-
ρισθεῖσα ἐξ ἀνθρωπότητός σου, ἐν ἀτόμῳ, οὐδέ ἐν φιπῇ
δοφθαλμοῦ. Μετέδωκας αὐτήν εἰς λύτρωσιν, καὶ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωήν τὴν αἰώνιον, τοῖς ἐξ αὐτῆς μετα-
λαυδάνουσι.

Πιστεύω ὅτι αὕτη ἐστίν ἀληθῶς. Ἀμήν.

Ο Λαός:

Aμήν.

Ο Διάκονος:

Eν εἰρήνῃ καὶ ἀγάπῃ.

Ο Ιερεύς ἐκφωνήσει:

Aκατάληπτε Θεέ, Λόγε ἀχώρητε, ἀΐδιε, δέχου παρ'
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, ἐξ ἀναξίων χειλέων, ὅμνον, μετά
τῶν ἄνω δυνάμεων· σοὶ γάρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κοιηνεκως αναπεμπομεν, συν τῳ αναρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

·Ο Λαός:

Aμήν.

·Ο Διάκονος:

Tας κεφαλάς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

·Ο Ἱερεύς:

O ὅν, δὴν, δὲ λθών εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν· δὲ σαρκωθεὶς, ἐνανθρωπήσας, καὶ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ παθὼν ἐκουσίως σαρκί, καὶ μείνας ἀπαθῆς, ως Θεός· καὶ ταφεὶς, καὶ ἀναστάς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθὼν εἰς οὐρανούς, καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης τῆς δόξης τοῦ Πατρός, τό τε θεῖον, καὶ ἄγιον, καὶ δόμοούσιον, καὶ δμοδύναμον, καὶ δμόδοξον, καὶ συναεδίον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἄγιους σου μαθητάς, καὶ ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστέ, δὲ ἀληθινός Θεός ἡμῶν.

Καὶ τῶν ἀγγέλων τετραμόρφων ζώων ἀσωμάτων· καὶ τῶν ἀγγέλων, εἴκοσι τεσσάρων πρεσβυτέρων. Τοῦ ἄγιου ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου, βαπτιστοῦ, καὶ μάρτυρος Ἰωάννου.

Τοῦ ἄγιου Στεφάνου τοῦ πρωτοδιακόνου καὶ πρωτομάρτυρος.

Τῶν θείων, ιερῶν, ἐνδόξων ἀποστόλων, ἀθλοφόρων προφητῶν, καὶ καλλινίκων μαρτύρων.

Καὶ τοῦ ἄγιου καὶ μακαρίου Πατρός ἡμῶν Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

Kai σῶσον, καὶ ἐλέησον, καὶ εὐλόγησον πάντα Χρι-
στιανόν.

Καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ τιμῆν, καὶ προσκύνησιν σύν τῷ
ἀνάρχῳ σου Πατρί καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο Διάκονος:

Εν εἰρήνῃ τοῦ Θεοῦ ἐτελειώθη ἡ θεία Λειτουργία, ἡ
ἀδρισμένη τῷ ἐν ἀγίοις Πατρὶ ἡμῶν Θεολόγῳ Γρη-
γορίῳ.

